

مقایسه رضایت جنسی در زنان بارور و نابارور مراجعه‌کننده به مراکز دولتی شهر مشهد

شهلا نورانی‌سعدالدین (M.Sc.)^۱، الهام جنیدی (M.Sc.)^{۱*}، محمدتقی شاکری (Ph.D.)^۲، نغمه مخبر (M.D.)^۳

۱- گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی مشهد، مشهد، ایران

۲- گروه آمار حیاتی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی مشهد، مشهد، ایران

۳- گروه روانپزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی مشهد، مشهد، ایران

چکیده

زمینه و هدف: رضایت زناشویی یکی از فاکتورهای مهم مؤثر بر سلامتی زنان و از مهمترین شاخص‌های رضایت از زندگی است که بر میزان سلامت روانی زوجین نیز تأثیر می‌گذارد. از سویی ناسازگاری در روابط زناشویی موجب اختلال در روابط اجتماعی گرایش به انحرافات اجتماعی و افول ارزش‌های فرهنگی بین زن و شوهرها می‌شود. جهت تداوم و استحکام زندگی زناشویی رضایت جنسی مورد نیاز است. برخی از محققین بر این باورند که علت اصلی و حقیقی ۸۰٪ اختلافات زناشویی، عدم رضایت جنسی زوجین است. از طرف دیگر وضعیت باروری یکی از متغیرهای مؤثر بر رضایت جنسی است. براساس مطالعات متعدد، ناباروری سبب اختلالات روانشناختی مختلف از جمله عدم رضایت جنسی می‌شود. در مقابل، تعدادی از مطالعات بر این نکته تأکید دارند که شرکت زوجین در مراحل گوناگون تشخیص و درمان ناباروری، می‌تواند سبب افزایش صمیمیت و ارتباط بهتر آن دو با یکدیگر گردد. از آنجا که در ایران مطالعات کمی روی رضایت جنسی زنان نابارور، به ویژه در مقایسه با گروه زنان بارور به عنوان گروه کنترل صورت گرفته است، مطالعه حاضر با هدف مقایسه رضایت جنسی زنان بارور و نابارور انجام پذیرفت.

روش بررسی: این مطالعه از نوع مقطعی با روش نمونه‌گیری غیراحتمالی و مبتنی بر هدف است و روی ۱۰۰ زن بارور و ۱۰۰ زن نابارور مراجعه‌کننده به مراکز دولتی شهر مشهد در سال ۱۳۸۶ انجام شد. افراد مورد بررسی زنان ۲۲ تا ۴۵ ساله و تنها همسر شوهرشان بودند. همچنین زنان بارور از یک روش جلوگیری استفاده می‌کردند و زنان نابارور مشمول تعریف ناباروری بودند. بعد از توضیح در مورد اهداف و چگونگی انجام پژوهش و داشتن رضایت نسبت به شرکت در مطالعه، پرسشنامه بررسی سلامت عمومی (GHQ28) و فرم رضایت جنسی، تکمیل و سپس داده‌ها با استفاده از آزمون‌های χ^2 و من‌ویتنی تجزیه و تحلیل شد. در آزمون‌های انجام شده سطح معنی‌داری، $p < 0/05$ مد نظر قرار گرفت.

نتایج: دو گروه از نظر مشخصات دموگرافیکی و سایر متغیرهای مداخله‌گر و نیز سلامت عمومی، اختلاف آماری معنی‌داری نداشتند. امتیاز حاصل از مقیاس رضایت جنسی در هر دو گروه، متوسط (در زنان بارور $12/22 \pm 6/66$ و در زنان نابارور $11/62 \pm 6/66$) و تفاوت آماری غیر معنی‌دار بود.

نتیجه‌گیری: در مطالعه حاضر، رضایت جنسی هر دو گروه در حد متوسط بود که نشان دهنده سطح آگاهی پایین تمامی افراد از مسائل جنسی و عدم آموزش کافی به زوجین قبل و بعد از ازدواج است؛ لذا پیشنهاد می‌شود با ترتیب دادن امکان مشاوره و آموزش در زمینه مسائل مرتبط با رضایت جنسی در افزایش رضایت جنسی زوجین برنامه‌ریزی گردد.

* مسئول مکاتبه: الهام جنیدی،

پلاک ۲۰، لادن ۲۹، بلوار لادن،

بلوار وکیل آباد، مشهد، ایران.

رایا نامه:

elham_bj@yahoo.com

دریافت: ۸۷/۹/۲۵

پذیرش: ۸۷/۱۲/۱۸

کلید واژگان: اختلالات جنسی، باروری، رضایت جنسی، روابط زناشویی، سلامت جنسی، عدم رضایت جنسی، ناباروری.

نحوه استناد به این مقاله: نورانی‌سعدالدین شهلا، جنیدی الهام، شاکری محمدتقی، مخبر نغمه. مقایسه رضایت جنسی در زنان بارور و نابارور مراجعه‌کننده به مراکز دولتی شهر مشهد. فصلنامه باروری و ناباروری: سال ۱۰ (۱۳۸۸)، شماره ۴، صفحات: ۲۷۷-۲۶۹.